

34.0310 שירותי דת לחיילים בני העדות הלא-יהודיותפרק א: כללי

1. בפקודה זו: "פעילות מבצעית" - פעילות לחימה, מארבים ופשיטות, לרבות, סיוע ליחידות המבצעות פעילות זו.
2. צה"ל מכיר בעיקרון השוויון ובשמירה על כבודם של חיילים, ללא קשר לדתם.
3. חיילי צה"ל ועובדיו יפעלו ברוח עיקרון זה ולא יפגעו ברגשות חיילים על רקע דתם או אמונתם הדתית.
4. מטרת פקודה זו לקבוע את זכויותיהם הדתיות של החיילים בני העדות הלא-יהודיות בצבא.
5. אין בהוראות פקודה זו לגרוע מכל זכות המוענקת לחיילים בני העדות הלא-יהודיות לפי כל פקודה מפקודות הצבא, אלא אם כן נאמר במפורש אחרת.
6. הזכויות המפורטות בפרקים ב עד ז נתונות לחיילים הנמנים עם העדות הדרוזית, הצ'רקסית, הבדואית, המוסלמית והנוצרית.

פרק ב: פרסום מועדי החגים וימי הצום

7. הודעות בדבר החגים שנקבעו כימי מנוחה רשמיים לבני העדות הלא-יהודיות וכן בדבר ימי הצום שנקבעו להם, יתפרסמו בחוזרי מזכירות הפיקוד העליון, ביוזמת הרבנות הצבאית הראשית.
8. באחריות הרב הצבאי היחידתי, ובהיעדרו, סגל הדת - לפרסם בפקודות השגרה של היחידה את מועדי החגים, את ימי הצום ואת שעות כניסתם ויציאתם, ואלה יובאו לידיעת חיילי היחידה באחריות מפקדיהם.

פרק ג: תפילות

9. כל מפקד אחראי לכך שלכל חייל הכפוף אליו והחפץ בכך יתאפשר להתפלל בהתאם לנהוג על-פי דתו.
10. קצין הלוגיסטיקה היחידתי אחראי לכך שיוגשו לכל חייל שמשתתף בתפילות, כאמור בפקודה זו, הארוחות הקבועות לאחר גמר התפילות. כל מפקד אחראי לכך שלכל חייל הכפוף אליו אשר משתתף בתפילות כאמור, יתאפשר לסעוד ארוחות אלה.
11. קצין בדרגת אל"ם ומעלה מוסמך לאשר ביחידות הכפופות לו שלא לאפשר לחייל להתפלל, כאמור בסעיף 9, רק כשהדבר נדרש בשל פעילות מבצעית. הקצין האמור לא יעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף זה, אלא לאחר שהתייעץ עם הרב הצבאי הפיקודי, הזרועי או האגפי הרלוונטי.

פרק ד: חגים

12. כל מפקד אחראי לכך שכל חייל הכפוף אליו והחפץ בכך ישוחרר לביתו בחגים הנהוגים בדתו.
13. קצין בדרגת אל"ם ומעלה מוסמך לאשר ביחידות הכפופות לו שלא לשחרר חייל לביתו בחגים הנהוגים בדתו, כאמור בסעיף 12, רק אם מתקיימות נסיבות צבאיות שאינן מאפשרות את השחרור.

פרק ה: ימי צום

14. כל חייל רשאי לצום בכל אחד מימי הצום הנהוגים בדתו. חייל שצם, ישוחרר מכל פעילות בשעות הצום.

15. קצין הלוגיסטיקה היחידתי אחראי לכך שלכל חייל שצם, תוגש ארוחה חמה לפני כניסת הצום ומייד בסיומו. בימי צום המתחילים בבוקר ומסתיימים בערב של אותו יום, תוגש לחייל הצם ארוחה דשנה השכם בבוקר לפני הצום ובלילה עם סיומו. מפקדו של חייל אשר צם בימי הצום כאמור, אחראי לכך שיתאפשר לחייל לסעוד סעודות אלה.

16. קצין בדרגת אל"ם ומעלה מוסמך לאשר ביחידות הכפופות לו, שלא לשחרר מפעילות חייל שצם בימי הצום, כאמור בסעיף 14, רק כשהדבר נדרש בשל פעילות מבצעית. לגבי צום הרמדאן, מוסמך הקצין האמור לעשות שימוש בסמכותו גם אם אין הכרח הנובע מפעילות מבצעית, ובלבד שמתקיימות נסיבות צבאיות אחרות שאינן מאפשרות את שחרורו של החייל מפעילות. הקצין האמור לא יעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף זה, אלא לאחר שהתייעץ עם הרב הצבאי הפיקודי, הזרועי או האגפי הרלוונטי.

17. קצין בדרגת אלוף ומעלה מוסמך לאשר ביחידות הכפופות לו, שלא לקיים סעודה מפסקת, כאמור בסעיף 15, רק כשהדבר נדרש בשל פעילות מבצעית. הקצין האמור לא יעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף זה, אלא לאחר שהתייעץ עם הרב הצבאי הראשי.

פרק ו: אבלות

18. חופשת אבל תינתן לחיילים בני העדות הלא-יהודיות כאמור בפ"מ [36.0401](#), בפ"מ [35.0410](#) ובפ"מ [35.0412](#) ובהתאם להוראות פקודה זו.

19. חייל בן העדות הלא-יהודיות זכאי לחופשת אבל נוספת, כמפורט להלן:

א. חייל הנמנה עם העדה הדרוזית - אם הנפטר הוא הורה, בן או בת, בן-זוג או בת-זוג, אח או אחות, סבא או סבתא, נכד או נכדה, חתן או כלה, חותן או חותנת, דוד או דודה, דודן או דודנית, אחיין או אחיינית, גיס או גיסה של החייל - יהיה החייל זכאי לחופשת אבל מיום הפטירה עד ליום הקבורה, וכן לשבעה ימי חופשת אבל נוספים מיום הקבורה.

ב. חייל הנמנה עם העדה המוסלמית (ובכלל זה בדואים וצ'רקסים) -

(1) אם הנפטר הוא הורה, בן או בת, בן זוג או בת זוג, אח או אחות של החייל - יהיה החייל זכאי לחופשת אבל מיום הפטירה עד ליום הקבורה, וכן לשבעה ימי חופשת אבל נוספים מיום הקבורה;

(2) אם הנפטר הוא סבא או סבתא, נכד או נכדה, דוד או דודה, חתן או כלה, חותן או חותנת, אחיין או אחיינית, גיס או גיסה של החייל - יהיה החייל זכאי לחופשת אבל מיום הפטירה עד ליום הקבורה, וכן לשלושה ימי חופשת אבל נוספים מיום הקבורה.

ג. חייל הנמנה עם העדה הנוצרית - אם הנפטר הוא הורה, בן או בת, בן זוג או בת זוג, אח או אחות של החייל - יהיה החייל זכאי לחופשת אבל מיום הפטירה עד ליום הקבורה, וכן לשבעה ימי חופשת אבל נוספים מיום הקבורה.

פרק ז: קבורה

20. הרב הצבאי הראשי רשאי להורות על חריגה מהוראות פ"מ [38.0103](#), פ"מ [38.0116](#) ובפ"מ [38.0118](#), אם הביע החייל את רצונו בכך, עובר למותו או בצוואתו. אם לא ניתן ללמוד על רצונו של החייל שנספה כאמור, רשאי הרב הצבאי הראשי להורות על חריגה מהוראות הפקודות הנ"ל, אם ביקש זאת שאיר בשר, כהגדרתו בפ"מ [38.0103](#).

21. באחריות הרבנות הצבאית ואמ"ש-מנהל האוכלוסיות לתאם את הגעתו של איש דת הנמנה עם עדתו של החייל שנספה לטקס הלוויה.

22. לבקשת המשפחה השכולה אשר תועבר באמצעות קצין הנפגעים המטפל בה, יתאמו הרבנות הצבאית ואמ"ש-מנהל האוכלוסיות, את הגעתו של איש דת הנמנה עם עדתו של החייל לטקסי האזכרה המפורטים להלן:

א. טקס אזכרה המתקיים בבתי הקברות ביום השלושים למות החייל וביום השנה הראשון לנפילתו, כאמור בפ"מ [38.0118](#).

ב. טקס אזכרה שנתי הנערך לחלל בבית הקברות, כאמור בפ"מ [38.0118](#).